

РЕШЕНИЕ

№ 2159

гр. София, 05.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова

Юлия Раева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Митко Димитров, като разглежда дело номер **1134** по описа за **2011** година докладвано от съдия Юлия Раева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на П. И. Т. срещу Решение № 58 от 23.12.2010 г. по НАХД № 9273/2010 г. по описа на С районен съд, НО, 13-ти състав. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Т-НП-53/28.06.2010 г. на министъра на икономиката, енергетиката и туризма, с което на касатора е наложено административно наказание глоба в размер на 1 000 лв. (хиляда лева) на основание чл. 34, ал. 1 от Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси (ЗПРКИ) (Обн. - ДВ, бр. 94 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.) за нарушение на чл. 12, т. 2, вр. чл. 17, ал. 1, вр. § 2 от ПЗР на ЗПРКИ и § 18 към ЗИД на ЗПРКИ.

В касационната жалба се обосновава, че районният съд е допуснал нарушение на материалния закон, тъй като не е приложил чл. 28 от ЗАНН.

В съдебно заседание процесуалният представител на касатора поддържа жалбата на изложените в нея основания.

Ответникът, редовно призован, не изпраща процесуален представител и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на С градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна и моли да бъде оставено в сила решението на СРС.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срок, от процесуално легитимирано лице, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Между страните няма спор по фактите. Безспорно установено е, че касаторът е извършил вмененото му нарушение. Въз основа на събрания доказателствен материал районният съд е достигнал до правилни изводи от фактическа страна, че по силата на договор № ДВ-17/15.03.2006 г. с Министерството на икономиката и енергетиката на жалбоподателя П. И. Т. било възложено да бъде ликвидатор на „Електрометал” ЕООД (в ликвидация), ЕИК: *, с едноличен собственик на капитала българската държава, чиито права се упражняват от министъра на икономиката, енергетиката и туризма (преди от министъра на икономиката и енергетиката). На 27.02.2009 г. жалбоподателят Т. подал молба вх. № 94-П-37/27.02.2009 г. в министерството на икономиката, енергетиката и туризма (М.) с искане да бъде освободен като ликвидатор на „Електрометал” ЕООД (в ликвидация), като посочил, че молбата следва да се счита за предизвестие от датата на подаване. С решение по протокол № РД-21-144/10.06.2009 г. министърът на икономиката и енергетиката освободил жалбоподателя Т. като ликвидатор на „Електрометал” ЕООД (в ликвидация) и прекратил сключения с него договор № ДВ-17/15.03.2006 г. и назначил друг ликвидатор. При извършена проверка в М. за подадени декларации по чл. 12, т. 2 от ЗПРКИ свидетелката Даниела Гечева Щрегарска - държавен инспектор в Инспектората на М., установила, че жалбоподателят Т. не е подал декларация за частни интереси до 06.04.2009 г. С оглед на това на 06.01.2010 г., след като жалбоподателят не бил установен на заявления от него адрес в гр. Б, ул. „Сливница” (Гани Г) № 43, . 3, ап. 5, свидетелката Щрегарска съставила в негово отсъствие акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 019/06.01.2010 г., връчен му лично срещу подпис на 04.06.2010 г., в който горепосочените фактически констатации били квалифицирани като нарушение на чл. 12, т. 2 и чл. 17, ал. 1, вр. § 2 от ПЗР на ЗПРКИ и § 18 от ПЗР към ЗИД на ЗПРКИ. Въз основа на АУАН и административнонаказателната преписка на 28.06.2010 г., т.е. преди изтичане на 6-месеца от съставяне на АУАН, било издадено и оспореното НП, връчено на Т. на 30.06.2010 г.

От правна страна районният съд е изложил подробни мотиви, че при издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон и следователно не са налице основания за отмяната му. Посочил е, че приложението на чл. 28 от ЗАНН (а това се отнася и за чл. 9, ал. 2 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН) не е изключено и при формалните административни нарушения, но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или не на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В конкретния случай извършеното деяние е застрашило обществените отношения, обект на закрила с достатъчна интензивност, за да се приеме, че същото е административно нарушение. Жалбоподателят Т. е следвало да подаде процесната декларация до 30.04.2009 г., но по делото няма данни да е сторил това дори към момента на съставяне на АУАН на 06.01.2010 г., нито при издаване на НП на 28.06.2010 г., т. е. повече от една година след законоустановения срок. По този начин жалбоподателят за продължителен период от време е накарнал обществените отношения, предмет на регулиране от ЗПРКИ, поради което следва да бъде санкциониран за извършеното от него административно

нарушение.

При извършената проверка на посочените в касационната жалба основания за отмяна и при служебно извършената проверка на останалите основания, предвидени в НПК, настоящият съдебен състав констатира, че обжалваното решение е постановено при спазване на съдопроизводствените правила и материалния закон. Районният съд е постановил обжалваното решение при правилно установена фактическа обстановка. Правилни са изводите на СРС, че АУАН е съставен и НП е издадено от компетентен орган; АУАН и издаденото въз основа на него НП съдържат всички изискуеми реквизити съгласно чл. 42, респективно чл. 57 от ЗАНН, в това число съдържат точно и ясно описание на нарушението и фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, прецизно е посочена законовата разпоредба, която е нарушена. Налице е редовна процедура по съставяне и предявяване на АУАН и на издаденото въз основа на него НП. При издаването на НП не е допуснато нарушение на материалния закон. Неоснователен е доводът от касационната жалба, че съдът е постановил решение в нарушение на закона, тъй като не е отчел, че от вмененото на касатора нарушение не са настъпили значими вредни последици. Районният съд мотивирано е приел, че в случая не е налице основание за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Касаторът е просрочил изпълнението на задължението си по чл. 12, т. 2 от ЗПРКИ за продължителен период от време, поради което деянието му не съставлява маловажен случай и административнонаказателната му отговорност е била ангажирана законосъобразно. Наложено наказание е в установения от законодателя минимален размер наказание и чрез налагането се осъществяват целите на специалната и генералната превенция.

По изложените съображения настоящият съдебен състав не намира основания за отмяна на решението на СРС.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд С.-град, V касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 58 от 23.12.2010 г. по НАХД № 9273/2010 г. по описа на С районен съд, НО, 13-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: